

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej w składzie:

Przewodniczący Sędzia Elżbieta Fijałkowska

Sędziowie: Małgorzata Gulczyńska, M. M. (1)

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2022 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **K. G.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 12 października 2021 r. sygn. akt XXIV GW 63/20

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt 2 zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki K. G. 1500 (tysiąc pięćset) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 8 lipca 2020 r.,

b) pkt.4 zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki K. G. 378,50 zł tytułem kosztów postępowania

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki 340 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Małgorzata Gulczyńska Elżbieta Fijałkowska Małgorzata G.-M.

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

st. sekr. sądowy E. G.

Sygn. akt IAGa 46/22

UZASADNIENIE

Powódka K. G. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. kwoty 1.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia zapłaty, o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na swoją rzecz kwoty 1.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lipca 2020 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. i pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na swoją rzecz kosztów procesu, w

tym kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwane wniosły o umorzenie postępowania wobec pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. z dniem uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Rejonowego (...) z dnia 7 października 2020 r. (sygn. akt: (...).KRS/(...)) o wykreśleniu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z Rejestru (...) a to na podstawie art. 355 k.p.c., o oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. sąd na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S., zniósł postępowanie w sprawie od dnia 7 października 2020 r. oraz podjął postępowanie z udziałem następcy prawnego pozwanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. - (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Wyrokiem z dnia 12 października 2021 r., zaocznym w stosunku do pozwanego (...)sp. z o.o. w S. z dnia 12 października 2021r., Sąd Okręgowy w Katowicach:

- 1. zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki K. G. kwotę 1.500 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lipca 2020 r. do dnia zapłaty;**
- 2. oddalił powództwo w stosunku do pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.;**
- 3. zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki K. G. kwotę 378,50 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;**
- 4. zasądził od powódki K. G. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 287 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;**
- 5. nadał wyrokowi w pkt 1 (pierwszym) i 3 (trzecim) rygor natychmiastowej wykonalności.**

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski

Powódka K. G. jest ilustratorką. Od dnia 20 września 2016 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie ilustracji i marketingu. Powódka jest autorką ilustracji nazwanej „(...)”, albo „(...)”. Została przez nią stworzona z wykorzystaniem techniki cyfrowej przy użyciu tabletu ekranowego, na którym rysuje się za pomocą przeznaczonego do tego rysika. Proces twórczy powódki, również ten, który poprzedzi ustalenie powyższej ilustracji, sprowadza się do wymyślenia rysunku i tekstu, sporządzenia szkicu i jego pokolorowania, a następnie dodania szczegółów, poprawy tekstu i zapisu ilustracji w pliku graficznym o wysokiej rozdzielczości. Ilustrację „(...)” („(...)”) powódka opublikowała na swoim(...)„R. rysuje” w internetowym serwisie społecznościowym F., a w dalszej konsekwencji ilustracja ta stała się jednym z najpopularniejszych rysunków powódki, co przejawia się w tym, że wielu przedsiębiorców chce wykorzystać go w celach reklamowych.

W umowach zawieranych przez powódkę wysokość wynagrodzenia za udzielenie upoważnienia do korzystania z licencji jest zrównoważona i wynosi przykładowo 738 zł, 984 zł, 492 zł, 1000 zł.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru S. w dniu 1 października 2012 r. Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców Krajowego (...) w dniu 30 lipca 2018 r.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z w S. uległa rozwiązaniu w dniu 2 lipca 2020 r., a z dniem 7 października 2020 r. wykreślono ją z rejestru przedsiębiorców Krajowego (...)zaś w § 9 uchwały o rozwiązaniu tej pozwanej jej komplementariusz zobowiązał się wobec pozostałych wspólników do pokrycia ewentualnych długów tej pozwanej wobec jej wierzycieli.

W dniu 21 sierpnia 2017 r. na profilu o nazwie (...) w internetowym serwisie społecznościowym F. pracownicy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. umieścili w poście ilustrację powódki (...)(,,(...)). Ilustracja nie została usunięta ze wskazanego wyżej profilu najpóźniej do dnia 22 czerwca 2020 r, natomiast na dzień wniesienia pozwu usunięto ją ze wskazanego profilu.

Pismem z dnia 8 listopada 2017 r. powódka wezwała pozwaną (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową, która w okresie tym działała pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa” i miała siedzibę w K., do zaprzestania korzystania z utworu powódki oraz do zapłaty odszkodowania w terminie pięciu dni od dnia odebrania wezwania.

Pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. powódka wezwała pozwaną (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do zaniechania naruszeń przysługujących jej praw autorskich i do zapłaty, wyznaczając pozwanej siedmiodniowy termin do zapłaty odszkodowania. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 30 czerwca 2020 r.

Pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. powódka wezwała pozwaną (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytową z siedzibą w S. do zaniechania naruszeń przysługujących jej praw autorskich i do zapłaty, wyznaczając pozwanej siedmiodniowy termin do zapłaty odszkodowania. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 30 czerwca 2020 r.

Okoliczność, że to pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. w dniu 21 sierpnia 2017 r. na profilu o nazwie (...) w internetowym serwisie społecznościowym F. umieściła w poście ilustrację powódki (...)” Sąd w trybie art. 339 § 2 k.p.c. przyjął za prawdziwą, ponieważ nie budziła ona wątpliwości, gdyż nie była wzajemnie sprzeczna lub wykluczająca się z innymi okolicznościami faktycznymi przytoczonymi w pozwie, a także w aktach sprawy nie znalazły się dowody, które byłyby z nią sprzeczne oraz nic nie wskazywało, aby była ona przytoczona w celu obejścia prawa, a co najistotniejsze okoliczność ta została przyznana przez pozwaną (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew.

W ocenie Sądu Okręgowego żaden z dowodów zaofiarowanych przez powódkę nie wskazywał, że to pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w ogóle, a tym bardziej od czerwca 2020 r., administrowała profilem (...) w internetowym serwisie społecznościowym F.. Powódka ograniczyła się w tym zakresie jedynie do stwierdzenia zawartego w pozwie, jakoby „zgodnie z informacjami na profilu jego właścicielem i administratorem została spółka (...) sp. z o.o.”, co w żaden sposób nie znalazło odzwierciedlenia w materiale dowodowym, a zostało przez tą pozwaną zaprzeczone w odpowiedzi na pozew.

W ocenie Sądu I instancji powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części tj. wobec pozwanego (...) spółki z o.o. z siedzibą w S.. Powódka wносиła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. 1.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2020 r. oraz od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. 1.500,00 zł wraz z ustawowymi

odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lipca 2020 r. do dnia zapłaty jako dwukrotności stosownego wynagrodzenia za naruszenie majątkowych praw autorskich przez bezumowne korzystanie z utworu plastycznego „(...) („(...)).

Do istoty sporu należała ocena, czy roszczenie odszkodowawcze powódki oraz jej roszczenie o zadośćuczynienie zasługiwały na uwzględnienie zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Stosownie do art. 58 § 1 pkt 2 k.s.h. rozwiązanie spółki powoduje jednomyślna uchwała wszystkich wspólników. Przepis art. 67 § 1 k.s.h. stanowi, że w przypadkach określonych w art. 58 k.s.h. należy przeprowadzić likwidację spółki, chyba że wspólnicy uzgodnili inny sposób zakończenia działalności spółki. Normy te w oparciu o art. 103 § 1 k.s.h. znajdują odpowiednie zastosowanie do spółki komandytowej. (...) spółki jawnej, którzy podjęli uchwałę o jej rozwiązaniu, są zatem następcami prawnymi tej spółki do czasu zaspokojenia jej wierzycieli (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 lipca 2009 r., II CSK 134/90, Biul. SN 2009, nr 10, s. 16 oraz postanowieniu z dnia 5 maja 2016 r., II CSK 573/15, OSNC zb. dod. 2018, nr A, poz. 10, s. 74), z tym że w uchwale o rozwiązaniu spółki mogą określić stosunek w jakim splaną nie pokryte zobowiązania spółki. Z takiej możliwości skorzystali wspólnicy pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S., którzy w § 9 uchwały z dnia 2 lipca 2020 r. o rozwiązaniu spółki postanowili, że wszelkie zobowiązania rozwiązanej spółki wobec jej wierzycieli zaspokojone zostaną przez komplementariusza tj. (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., a pozostali wspólnicy zostaną wobec takich wierzycieli zwolnieni z długu.

Podstawy prawnej roszczenia powódki o zapłatę na jej rzecz kwoty 1.500 zł od każdej z pozwanych tytułem odszkodowania za naruszenie autorskich praw majątkowych Sąd poszukiwał w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1231 z późn. zm., zwanej dalej „pr. aut.”).

Uznał, że powódka winna była udowodnić, że ilustracja „(...) („(...))”, do której majątkowe prawa autorskie powódki miały zostać naruszone przez pozwane, jest utworem w rozumieniu prawa autorskiego, powódka jest autorką ilustracji (...)((...); że pozwane naruszyły autorskie prawa majątkowe do ilustracji „(...) („(...)) której autorką jest powódka; że wysokość sumy pieniężnej żądanej przez powódkę za naruszenie autorskich praw majątkowych do ilustracji (...) („(...)) odpowiada dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez powódkę zgody na korzystanie z utworu.

Według art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 pr. aut., przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór), a przedmiotem prawa autorskiego może być m.in. utwór plastyczny.

Pozwane nie kwestionowały statusu ilustracji (...) („(...)) jako utworu w rozumieniu pr. aut. Status ten nie ulegał także wątpliwości Sądu, który podzielił obecny w judykaturze pogląd, zgodnie z którym ilustracja może być utworem w rozumieniu pr.aut. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 1 lutego 2012 r., sygn. akt I ACa 1344/11, LEX nr 1125302, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACz 678/13, LEX nr 1313552, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa 852/13, LEX nr 1409250). Sporna ilustracja jest ustalonym i utrwalonym rezultatem pracy człowieka, ma także charakter twórczy i indywidualny,

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budziło też wątpliwości, że to powódka jest autorką spornej fotografii. Autorstwo powódki zostało uwidocznione poprzez użycie jej pseudonimu (...) czy też „R. rysuje” na egzemplarzach stworzonego przez nią utworu oraz podano je do publicznej wiadomości w związku z rozpowszechnieniem ilustracji na profilu powódki „R. rysuje” w internetowym serwisie społecznościowym F.. O tym, że powódka jest autorką spornej ilustracji, świadczyły także jej przekonujące zeznania.

Na podstawie wszystkich okoliczności sprawny Sąd uznał, że jedynie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. naruszyła przysługujące powódce autorskie prawa majątkowe do ilustracji „(...) („(...)). Sąd przyjął za prawdziwe, że to (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z

siedzibą w S. bez zgody powódki skorzystała z wszystkich elementów twórczych utworu powódki, a w istocie z całej ilustracji „(...) ((...))”, bez zgody powódki, w dniu 21 sierpnia 2017 r. na profilu o nazwie (...) w internetowym serwisie społecznościowym F. umieszczając w poście rzeczoną ilustrację powódki. Nie istniała przy tym żadna podstawa ustawowa w ramach przepisów o dozwolonym użytku, która pozwalałaby (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowa z siedzibą w S. na korzystanie z utworu powódki.

Roszczenie odszkodowawcze Sąd uznał za zasługujące na uwzględnienie co do zasady w stosunku do pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. będącej następcą prawnym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S..

Wynagrodzenie stosownie w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b pr.aut., to takie wynagrodzenie, jakie otrzymałby autor, gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2004 r. sygn. akt II CK 90/03, OSNC 2005/4/66; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2006 r., sygn. akt II CSK 245/06, LEX nr 233063). Wykazanie stosowności dochodzonego wynagrodzenia obciąża dowodowa powoda. W art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b pr. aut. mowa jest o hipotetycznym wynagrodzeniu należnym uprawnionemu, dlatego też jeśli autor przedstawi stosowane przez siebie dotąd w umowach stawki wynagrodzeń, to właśnie one powinny być uważane za stosowne wynagrodzenie bez konieczności jego miarkowania, jak sugerowała pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Przedstawiony przez powódkę cennik wskazywał, że za wykonanie jednej ilustracji żąda ona wynagrodzeń: 738 zł, 984 zł, 492 zł i 1000 zł. Sąd przyjął zatem, że wysokość dochodzonego przez nią wynagrodzenia jako dwukrotność kwoty 750 zł jest stosowna, co oznaczało, że roszczenie odszkodowawcze powódki było zasadne także co do wysokości.

O odsetkach ustawowych od odszkodowania Sąd orzekł zgodnie z żądaniem na podstawie art. 481 § 1 i 2 zd. 1 k.c. Wymagalność tego roszczenia Sąd oceniał świetle treści art. 455 k.c. Powódka wezwała (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. do zapłaty na jej rzecz odszkodowania jeszcze przed wszczęciem postępowania, a wezwanie to zostało odebrane w dniu 30 czerwca 2020 r., co uzasadniało zasądzenie odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 lipca 2020 r. Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w pkt. 1 i 2 wyroku. W stosunku do pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. Sąd orzekł wyrokiem zaocznym zgodnie z art. 340 § 1 k.p.c., gdyż pozwana w wyznaczonym terminie nie złożyła odpowiedzi na pozew, a następnie nie stawiała się na rozprawę, na którą skierowano sprawę.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 3 i 4 wyroku na podstawie art. 98 i 99 w zw. z art. 105 § 1 zd. 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu.

Apelację od wyroku w zakresie pkt 2 i 4 wniosła powódka i zarzuciła:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dowolną ocenę materiału dowodowego tj.

- zrzutów z ekranu ze stron internetowych przedstawiających fanpage (...) na portalu społecznościowym F., polegającą na że przyjęciu post z utworem powódki został usunięty z profilu na portalu społecznościowym F. (...) znajdującego się pod adresem: (...) najpóźniej w dniu 22 czerwca 2020 r., podczas gdy ze zrzutów tych wynika, że post ten w dniu 22 czerwca 2020 r. o godzinie 20:50 był dostępny na profilu (...), a więc do usunięcia mogło dojść najwcześniej w dniu 22 czerwca 2020 r. o godzinie 20:50;

- błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, dowolną ocenę materiału dowodowego - twierdzeń pozwanej ad 2 - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. - poprzez przyjęcie, jakoby pozwana ad 2 w odpowiedzi na pozew zaprzeczyła twierdzeniu powódki, że w czasie rozpowszechniania utworu powódki na portalu społecznościowym F. na profilu (...) znajdującym się pod adresem: (...) pozwana ad 2 posiadała uprawnienia administratora czy też była podmiotem posiadającym uprawnienia do dokonywania czynności na tym profilu, podczas

gdy pozwana ad. 2 w odpowiedzi na pozew nie zaprzeczyła by w dniu 22 czerwca 2020 r. była administratorem ww. profilu, a wyłącznie wskazała, że w jej ocenie nie doszło do udowodnienia by w tym dniu dochodziło do rozpowszechnienia grafiki. Wobec tego należy uznać, iż pozwana ad 2 przyznała fakt, iż w czerwcu 2020 r. pełniła rolę administratora przedmiotowego profilu;

- brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego poprzez pominięcie w tej ocenie pisma pełnomocnika pozwanych z dnia 10 lipca 2020 r. stanowiącego odpowiedź na wezwanie powódki z dnia 22 czerwca 2020 r., zrzutu ekranu z profilu (...) na portalu społecznościowym F. z dnia 22 czerwca 2020 r. „zakładka (...), a także korespondencji mailowej stron z okresu 17 sierpnia do 1 września 2020 r. przedłożonej przez stronę pozwaną, podczas gdy z treści tego pisma, zrzutu ekranu oraz korespondencji mailowej wynika, iż:

- pozwana ad 2 - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. posiadała uprawnienia do administrowania profilem portalu społecznościowym F. (...) znajdującego się pod adresem: (...) w tym w szczególności do usuwania, treści gdyż pełnomocnik, który działał w jej imieniu udzielił odpowiedzi na wezwanie i oświadczył, że pozwana spółka usunęła z profilu utwór powódki, a następnie w imieniu pozwanej ad 2 prowadził korespondencję mailową zmierzającą do ugodowego zakończenia sprawy i składał propozycje ugodowe, w dniu złożenia oświadczenia o usunięciu utworu powódki z profilu (...) (10 lipca 2020 r. - data na piśmie pełnomocnika pozwanej), a także w okresie prowadzenia rozmów ugodowych w formie elektronicznej, spółka(...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. nie mogła być podmiotem odpowiedzialnym za profil firmowy (...), gdyż wcześniej uległa rozwiązaniu na mocy uchwały z dnia 2 lipca 2020 r., pełnomocnik też w jej imieniu nie mógł składać propozycji ugodowych,

- podmiotem odpowiedzialnym za prowadzenie profilu w dniu 22 czerwca 2020 r. był podmiot prowadzący/administrujący sklep internetowy (...) gdyż informacje kontaktowe na profilu (...) kierowały bezpośrednio do sklepu internetowego znajdującego się pod adresem (...) a w konsekwencji przyjęcie, iż powódka nie udowodniła, że pozwana ad 2 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jest biernie legitymowaną w niniejszej sprawie,

ewentualnie

2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 422 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, iż pozwana ad 2 nie posiada legitymacji biernej w przedmiotowej sprawie, podczas gdy pozwana ad 2 ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą jako pośredni sprawca naruszenia autorskich praw majątkowych powódki, o którym mowa w ww. artykule.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o: zmianę zaskarżonej części wyroku, a to pkt 2 i 4 poprzez: zasądzenie od pozwanej ad 2 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki kwoty 1.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lipca 2020 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanej ad 2 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki kosztów postępowania przed Sądem I instancji, w tym także kosztów zastępstwa prawnego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej określonej w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanej ad 2 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki kosztów postępowania odwoławczego, w tym także kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych,

Pozwana (...) spółka z o.o. w S. wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Słuszny okazał się zarzut błędnej oceny materiału dowodowego w zakresie odnoszącym się do odpowiedzialności pozwanej (...) spółki z o. o. Przyjęcie, że powódka ograniczyła się jedynie do stwierdzenia zawartego w pozwie, jakoby „zgodnie z informacjami na profilu jego właścicielem i administratorem została spółka (...) sp. z o.o.”, jest sprzeczne z materiałem dowodowym przedstawionym przez obie strony procesu. Nie było także podstaw do przyjęcia, że pozwana skutecznie zaprzeczyła twierdzeniom powódki.

Po przeprowadzeniu ponownej oceny dowodów Sąd Apelacyjny uznał, że także ta pozwana jest osobą odpowiedzialną z tytułu naruszenia autorskiego prawa majątkowego powódki, gdyż posiadała kontrolę nad profilem (...) na portalu społecznościowym F., a co za tym idzie z tytułu rozpowszechniania utworu powódki odnosiła korzyści majątkowe. Rację ma powódka, że administrator profilu (...) nie wskazał wprost kto jest podmiotem zarządzającym, odpowiadającym za profil, choć portal społecznościowy umożliwia podanie takiej informacji w zakładce „transparentność strony”. Okoliczność, że profil pozwanych nie posiadał tak transparentnego oznaczenia nie mogła być, w ocenie Sądu Apelacyjnego, interpretowana na niekorzyść powódki.

Dokumenty wskazywały, że przynajmniej 22 czerwca 2020 r. o godz. 20.50 pozwana była administratorem/zarządzającą profilem, miała ona bowiem uprawnienia do usunięcia postu. Nie było możliwe precyzyjne określenie czasu zarządzania tym profilem przez pozwaną z uwagi na jej postawę procesową, ale też nie było to niezbędne dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanej na podstawie 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U, z 2019 r. poz. 1231 ze zm., zwanej dalej „prawo autorskie”). Trzeba mieć bowiem na uwadze, że w okolicznościach tej sprawy udowodnienie zarządzania profilem przez pozwaną w sposób wymagany przez Sąd I instancji był niemożliwy do przeprowadzenia. Powstaje bowiem pytanie jaki dowód musiałby przedstawić powódka i czy nie były jednak wystarczające dokumenty, z których niezbitie, zdaniem Sądu Apelacyjnego, wynika rola pozwanej jeśli idzie o zarządzanie profilem.

I tak - post z utworem powódki rozpowszechniony został w dniu 21 sierpnia 2017 r. na profilu F., pod adresem (...) i nie został usunięty ze wskazanego wyżej profilu przynajmniej do dnia 22 czerwca 2020 r. godz. 20.50. Fakt ten wynika wprost z dokumentu w postaci zrzutu z ekranu (k.40), na którym widnieje data i godzina zrzutu.

Nie ma też podstaw do przyjęcia, jak to uznał Sąd I instancji, że pozwana w odpowiedzi na pozew zaprzeczyła twierdzeniu powódki, że w czasie rozpowszechniania utworu na portalu F. na profilu (...) pod wskazanym wyżej adresem, pozwana nie posiadała uprawnień administratora, czy też nie była podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności na profilu.

W odpowiedzi na pozew, wniesionej przez adwokata, będącego pełnomocnikiem pozwanej, jak i pełnomocnikiem rozwiązanej spółki (...) sp. z o.o. spółka komandytowa (163 – 167) w odniesieniu do twierdzenia powódki, że pozwana jest administratorem, okoliczności tej pełnomocnik w ogóle nie zaprzeczył. Zaprzeczenia dotyczyły nich okoliczności. Nie można doszukać się w piśmie tym wyraźnego wyjaśnienia, który podmiot był administratorem profilu D. Z. w dacie 22 czerwca 2020 r. i jednoznacznego stwierdzenia, że pozwana profilem nie administruje.

W korespondencji, która miała miejsce pomiędzy pełnomocnikiem powódki a pełnomocnikiem pozwanej w dniu 17 sierpnia 2020 r. i 1 września 2020 r. pełnomocnik działający w imieniu pozwanej spółki z o.o. odmówił zapłaty zadośćuczynienia, czy odszkodowania proponując jakąś formę współpracy (k.177- 178). Dodać należy, że była to odpowiedź na pismo powódki z żądaniem zaniechania naruszeń praw autorskich. Oczywiście jest, że taka propozycja nie mogła zostać udzielona wyłącznie w związku z pozytywną oceną twórczości powódki, bez związku z naruszeniem. Treść tego emaila, w świetle zasad doświadczenia życiowego, należy traktować jako przyznanie naruszenia praw powódki i dążenie do rekompensaty jej roszczeń w innej formie niż pieniężna.

Słusznie apelująca zwraca także uwagę na treść pisma z dnia 10 lipca 2020 r. (k.11 -12), w którym adwokat R. S. powołując się na umocowanie pozwanej i pozwanej(...)sp. z o.o. Spółka komandytowa stwierdził, że jego „Mocodawca usunął zakwestionowany post z dnia 21 sierpnia 2017 r.” Wskazać należy, że była to odpowiedź na pismo powódki z dnia 22 czerwca 2020 r. (k.111), które dotyczyło zaniechania naruszeń w związku z umieszczeniem utworu powódki

w poście z dnia 21 sierpnia 2017 r. pod adresem (...) (...) i nadal, przynajmniej do 22 czerwca 2020 r. godz. 20.50, nieusuniętego (załącznik do pisma to zrzut z ekranu z 22 czerwca 2020 r). Pozwana zatem musiała być administratorem profilu, skoro miała uprawnienie do usunięcia jego treści, co sama stwierdziła.

Rację ma powódka, że skoro w dniu 2 lipca 2020 r. podjęta została uchwała o rozwiązaniu spółki(...) sp. z o.o. Spółka komandytowa, to w dniu 10 lipca 2020 r. oświadczenie o usunięciu postu i podjęcie później pertraktacji ugodowych mogło nastąpić także z umocowania pozwanej. Z treści pisma wynika, że odpowiedzialność za usunięcie wpisu ponoszą zarówno pozwana, jak i spółki (...) sp. z o.o. Spółka komandytowa. Pełnomocnik powołując się na pełnomocnictwo obu tych podmiotów oświadczył, że post został usunięty i zaprosił powódkę do współpracy. Nie ma przy tym znaczenia, że w tej dacie spółka (...) sp. z o.o. Spółka komandytowa nie została jeszcze formalnie wykreślona z rejestru.

Nie było rolą Sądu ustalanie treści porozumienia pozwanych co do prowadzenia profilu, sposobu zarządzania nim i administrowania w okresie naruszenia praw autorskich powódki. Istotne bowiem jest to, że ze wskazanych dowodów jednoznacznie wynika, iż było to udziałem obu pozwanych. W takiej procesowej sytuacji to na pozwanej spoczywał obowiązek wykazania, że nie była zarządzającą profilem. Dowód taki nie został przeprowadzony, bowiem pozwana bazowała na ogólnikowych stwierdzeniach odnoszących się do obu spółek, które polegały na zaprzeczaniu wszystkim twierdzeniom i okolicznościom faktycznym, których wprost nie przyznaje.

Sąd Apelacyjny wyraża pogląd, że takie zaprzeczenie nie może zostać uznane za skuteczne wobec brzmienia przepisu art. 210 § 2 k.p.c., którym ustawodawca nałożył na każdą ze stron obowiązek składania oświadczeń dotyczących twierdzeń strony przeciwnej dotyczących faktów. Każda ze stron jest obowiązana dodatkowo wyszczególnić fakty, którym zaprzecza. Treść tego przepisu jest skorelowana art. 127 k.p.c., nakazującym stronie w piśmie przygotowawczym wyszczególnić, które fakty przyznaje, a którym zaprzecza. Chcąc wypełnić ten ciężar procesowy, zarówno w piśmie przygotowawczym, jak i podczas rozprawy strona nie może ograniczyć się do ogólnego stwierdzenia, że zaprzecza wszystkim faktom, które nie zostały przez nią przyznane. Powinna odnieść się w sposób twierdzący lub przeczący do każdej z okoliczności, która ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (LEX :Manowska Małgorzata (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-477(16), wyd. IV)

Powódka wykazała szeregiem przedstawionych wyżej dowodów, że pozwana 22 czerwca 2020 r. była podmiotem odpowiedzialnym za prowadzenie profilu (...) na portalu społecznościowym F.. Pozwana nigdy tej okoliczności, w sposób wymagany art. 210 § 2 k.p.c. nie zaprzeczyła, dlatego należało uznać ten fakt na podstawie art. 230 k.p.c. za przyznany i przyjąć, że posiada ona legitymację bierną w sprawie.

Nie do odrzucenia jest także argument, że w dniu 22 czerwca 2020 r. to pozwana była odpowiedzialna za prowadzenie profilu jako podmiot prowadzący sklep internetowy (...) Informacje z profilu(...)wprost kierowały do sklepu internetowego znajdującego się pod adresem (...) pl. (...) pozwanej, że samo odesłanie ze strony profilu do sklepu internetowego (...) nie świadczy o tym, że podmiot prowadzący sklep internetowy administrował tym profilem, wpisuje się w schemat postawy procesowej pozwanej. W ocenie Sądu Apelacyjnego skoro według twierdzeń pozwanej profil „(...) służy promowaniu określonej marki butów i torebek, które sprzedawane są między innymi w sklepie internetowym, to można było wywodzić, że prowadzący ten sklep oraz administrator tego profilu to jeden i ten sam podmiot. Wniosku tego w kontekście przedstawionych dokumentów nie można odrzucić.

W ustalonych okolicznościach Sąd Apelacyjny uznaje zatem, że pozwana była bezpośrednim naruszcycielem praw autorskich powódki do grafiki, a nie osobą określoną art. 422 k.c., co jako zarzut ewentualny podniosła w apelacji powódka.

Sąd Apelacyjny za własne przyjął pozostałe ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji. Powódka wykazała, że grafika, jest utworem w rozumieniu art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 prawa autorskiego, wykazała swoje autorstwo, wysokość szkody oraz legitymację bierną pozwanej. Za zasadne na podstawie 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U, z 2019 r. poz. 1231 z późn. zm., zwanej dalej „pr. aut.”), Sąd Apelacyjny uznał żądanie zapłaty 1500 zł, odwołując się to ustaleń i argumentacji Sądu Okręgowego. O ustawowych odsetkach za opóźnienie Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 zd. 1 k.c. Wymagalność tego roszczenia

Sąd ustalił na podstawie art. 455 k.c. Pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. powódka wezwała pozwaną (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do zaniechania naruszeń przysługujących jej praw autorskich i do zapłaty, wyznaczając pozwanej siedmiodniowy termin do zapłaty odszkodowania. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 30 czerwca 2020 r. W opóźnieniu pozwana pozostaje zatem od 8 lipca 2020 r.

Wobec powyższego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i w pkt 2 zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki K. G. 1500 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 8 lipca 2020 r., pkt. 4 zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki K. G. 378,50 zł tytułem kosztów postępowania, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 270 zł, połowa kwoty opłaty od pozwu w wysokości 100 zł oraz połowa opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 8,50 zł.

Tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki 340 zł, na którą złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 240,00 zł zgodnie z § 2 pkt 2 i § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.).

Małgorzata Gulczyńska Elżbieta Fijałkowska Małgorzata Goldbeck-Malesińska

--	--	--

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

St. sekr. sądowy E. G.

--	--	--